

Frustratie.

Ik denk nog wel eens aan die gang
waarin we toefden voor ik ging,
heimelijk nagestaard, dus niet te lang,
't Was een kwelling voor een jongeling.

Voetstappen klonken door het huis
en er is iemand aan de deur.
Met mijn zenuwen inclusief
was heel de wereld in mineur.

De buurman van hiernaast,
begint een irritant gehamer,
hij is onstuitbaar in zijn haast
het herstel betreft de bestekamer.

"Ik ga naar boven," zegt ze zacht,
"ons samenzijn moet heus bekort;
eigenlijk had ik het al verwacht,
ga nu, vóór er groepen wordt."

Het is stil in de naargeestige straat,
het wordt nu elke dag veel kouder,
het mankeert nog dat ik in mezelf praat.
Ik denk me jaren ouder.

Ackersdijkstraat 92, winter 1933